

млады да съвършаватъ наукитѣ си, и още да помагамы нашыте писатели въ печатанѣ книги преведѣны или съчинены, а найпаче да отворимы едно прибѣжище на старитѣ български рѣкописи, колькото разсыпаны тукъ тамъ по многострадательна България ся намѣрватъ.

Обаче гледамы, чи количеството, което що годе смы събрали до сега, е недостатъчно, за да напредува тако велико дѣло, споредъ нашето пламенно желаніе. Сего ради, понеже познаваме вашѣ тѣж распалена ревность, която пламти въ благородното ви сърдцѣ за общербългарското нравственно добро, за то и не пропускамы, сърдечно да вы молимы и увѣрены смы, чи, движимы отъ благородното чувство, ще помогнете това душеполезно заведѣніе и ще побудите нашыте родолюбивы единородцы и други любители за народното образование да намъ помогнатъ.

Приключаваме едно обнародованіе къмъ нашыте единородцы и камъ прочіи любители и ревнители българскаго просвѣщенія, заедно съ него и законыте, отъ който да увидятъ, съ кой начинъ поступва народното ны читалище, изъ кое обнародваніе ще увидите и вы, какъ сте отрѣдены за наставникъ нашего читалища, което не щете изостави да ги обнародувате въ Москвитянинъ вѣстникъ, съ умоленіе за да приѣмвате великодушните дарованія, и отъ кой видъ да са, и препроваждате намъ чрезъ господина Евлогія Георгіева въ Галацъ, назначивши найчестните имена на щедрите дародеатели, за да ги впишимы въ кондика тога заведѣнія и явно отдадемы тѣплото наше благодареніе.

Надѣваме ся, какъ тая наша мольба ще бѣде вамъ пріятна и оживама по временно да ни удостоите сосѣ отговоръ и обрадувате съ испроважданъето на събранитѣ дарове, за което ще останеме вѣчно благодарни, за да ся именуваме вашего благородія покорны слуги.

Предсѣдатель народнаго читалища

Редовни членове народнаго читалища

(Арх. отд. на Соф. Нар. библиотека, п. 82, № 6878).

7. Г. С. Раковски до Ив. Н. Денкоглу

Възхвалява благотворителнитѣ дѣла на Денкоглу. Народътъ има нужда отъ повече такива благодетели. Раковски почва да издава Дунавскыи Лебедъ. Какви сѣ условията му съ издателя Медаковичъ. Искане да се срещне съ Денкоглу въ Нови садъ. Моли парична помощ за вестника.

Родолюбивый г. И. Николаевичъ Денкоолу!

Излышно бы было да плетж похвалы за Ваше родолюбіе и горящаѣ любовъ народнаго ради просвѣщенія, то е всякому българину познато. Ваше имя не само у настоящее время заслужава дълбокж признателность отъ странж всякаго благочювственнаго българина, нѣ и въ вѣкы вѣковъ, догдѣ сжществува българскій народъ, остана щѣ неизгладимо у неговж народнж повѣстниж! Вашия благодѣянія сж неувѣними и послѣдное Ваше дѣло увѣнчава предуджия съ неувѣдаемй вѣнечъ славы. Новая сія вѣтва просвя., коя Ваше родолюбіе драговошно посажджте на Ваше мѣсторожденіе, скоро